

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 30 stycznia 2006 r., w której zawiadomiono skarżącą o decyzji Parlamentu o przeniesieniu jej z włoskiego biura Parlamentu z siedzibą w Rzymie do dyrekcji generalnej ds. informacji z siedzibą w Brukseli oraz o przedłużeniu jej umowy w charakterze członka personelu tymczasowego do dnia 16 lipca 2006 r., a nie do dnia 31 grudnia 2009 r. jak wynikało z wcześniejszej decyzji Parlamentu;
- zasądzenie od Parlamentu całego miesięcznego wynagrodzenia na stanowisku attache prasowego w Rzymie, wraz z odsetkami za zwłokę, począwszy od dnia w którym miało nastąpić przedłużenie jej umowy w charakterze członka personelu tymczasowego tj. od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2009 r.
- zasądzenie od pozwanego odszkodowania za szkodę w wysokości 240 414,42 EUR oraz zadośćuczynienia za krzywdę w wysokości 500 000 EUR lub innej kwoty, którą Sąd uzna za odpowiednią;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi 7 zarzutów na poparcie swej skargi:

- pierwszy oparty jest na naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań z uwagi na fakt, iż administracja ponad wszelką wątpliwość wywołała u skarżącej przeświadczenie, że pozostanie ona na stanowisku attache prasowego biura Parlamentu w Rzymie i że jej umowa przedłużona zostanie do dnia 31 grudnia 2009 r.;
- drugi oparty jest na naruszeniu istotnych przepisów postępowania z racji niepełnego i sprzecznego uzasadnienia. Uwagi dotyczące braku kompetencji zawodowych skarżącej pozostają w sprzeczności w szczególności ze sprawozdaniami dotyczącymi tej ostatniej sporządzonymi w oparciu o art. 43 regulaminu pracowniczego;
- trzeci zarzut oparty jest na nadużyciu władzy w uwagi na oczywisty błąd w ocenie podstawowych okoliczności oraz sprzeczność w ocenach. Według skarżącej decyzja o przeniesieniu nie znajduje podstawy w braku kompetencji zawodowych czy w interesie służby lecz w pragnieniu odwetu na niej jej przełożonego;
- czwarty zarzut oparty jest na naruszeniu obowiązku starannego działania ponieważ według skarżącej sporna decyzja przyjęta została bez zachowania należytej staranności i nie uwzględniała interesu członka personelu tymczasowego;

- piąty zarzut oparty jest na naruszeniu zasady proporcjonalności i dobrej administracji. Po pierwsze skarżąca nie została poinformowana wcześniej o możliwości tak szybkiego przeniesienia. Ponadto okoliczności, leżące u podstaw podjętej decyzji nie zostały prawidłowo ustalone i przepisy regulaminu pracowniczego dotyczące zarzucanych zachowań nie były respektowane;
- szósty zarzut dotyczy naruszenia prawa do obrony w szczególności z uwagi na okoliczność, iż choć istniała możliwość wysłuchania skarżącej, Parlament nie dotrzymał swych obietnic i nie zaproponował żadnej możliwości przedstawienia przez strony swych stanowisk;
- siódmy zarzut dotyczy naruszenia obowiązku wspomaganie, o którym stanowi art. 24 regulaminu pracowniczego, który zobowiązuje administrację do ochrony swych urzędników, nawet gdy sprawca działań, o których stanowi ten przepis sam jest urzędnikiem. Choć skarżąca dostarczyła dowodów na poparcie swych zarzutów, administracja nie podjęła żadnego odpowiedniego działania.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2006 r. — Di Bucci przeciwko Komisji

(Sprawa F-118/06)

(2006/C 294/133)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vittorio Di Bucci (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: M. van der Woude, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie listy zasług oraz listy urzędników awansowanych do grupy A*12 w ramach postępowania w sprawie awansu za 2005 r. utworzonych w oparciu o art. 10 ust. 3 i 4 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego (przepisy wykonawcze) i opublikowanych w Informations Administratives nr 85-2005 z dnia 23 listopada 2005 r. oraz w każdym razie decyzji o niewpisaniu nazwiska skarżącego na listę awansowanych;

- o ile to konieczne uchylenie wszystkich aktów prowadzących do wydania tej decyzji, w szczególności decyzji określających ilość punktów przyznawanych skarżącemu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik służby prawnej stale otrzymujący jedne z najwyższych ocen jeżeli chodzi o punkty za zasługi w swej grupie zaszergowania i w służbie, podnosi przede wszystkim naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego oraz przepisów wykonawczych, według których zasługi są decydującym kryterium przy przydziale punktów pierwszeństwa dyrekcji generalnej (PPDG) oraz przy awansie. Nieawansowanie skarżącego ma być wynikiem po pierwsze tych niezgodności z prawem, które skarżący zakwestionował w skargach F-98/05⁽¹⁾ i T-312/04⁽²⁾, po drugie kryteriów przyznawania PPDG w służbie prawnej, które dają pierwszeństwo urzędnikom mającym najdłuższy staż w grupie zaszergowania niezależnie od ich zasług, po trzecie określonych błędów przy okazji przyznawania punktów innym urzędnikom w szczególności przez komitet ds. awansu.

Skarżący twierdzi następnie, że zaskarżone akty naruszają zasady równego traktowania i ekspektatywy rozwoju kariery, dotknięte są oczywistym błędem w ocenie i stanowią nadużycie władzy. Ponadto wiążą się z nimi uchybienia proceduralne i braki formalne.

Skarżący powołuje się wreszcie na niezgodność z prawem przepisów wykonawczych, podnosząc co następuje:

- nie uwzględniając zakresu odpowiedzialności i wykorzystania kilku języków przy wykonywaniu obowiązków przepisy wykonawcze naruszają art. 45 regulaminu pracowniczego w nowym brzmieniu;
- przewidując, że awanse są determinowane przez pozbawiony uzasadnienia przydział punktów pierwszeństwa na wniosek każdej DG lub komitetu ds. awansu, art. 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12 i 13 przepisów wykonawczych naruszają w szczególności art. 25 ust. 2 oraz art. 45 regulaminu pracowniczego;
- przyznając każdej DG jednakową liczbę punktów na urzędnika, art. 4 i 6 przepisów wykonawczych naruszają art. 45 regulaminu pracowniczego, a także zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równego traktowania;
- przewidując przydział punktów przejściowych opartych generalnie na stażu pracy w grupie zaszergowania, art. 13 ust. 2 załącznika II przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego;
- przewidując przyznanie punktów pierwszeństwa przez komitet pracowniczy za określone dodatkowe zadania

wykonywane w interesie instytucji, które są już uwzględniane przy przydziale punktów za zasługi oraz PPDG, art. 9 i załącznik I do przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego oraz zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równego traktowania;

- przewidując lepsze traktowanie urzędników DG lub służb zatrudniających niewielu pracowników oraz urzędników oddelegowanych do gabinetów członków Komisji, art. 6 przepisów wykonawczych narusza art. 45 regulaminu pracowniczego oraz zasady ekspektatywy rozwoju kariery i równego traktowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 10 z 14.01.2006, str. 24 (sprawa pierwotnie zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-381/05 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005 r.)

⁽²⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004 r., str. 45.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2006 r. — Kerstens przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-119/06)

(2006/C 294/134)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Petrus J. F. Kerstens (Overijse, Belgia) (przedstawiciel: C. Mourato, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji dyrekcji urzędu ds. administracji i zaspokajania roszczeń indywidualnych (PMO) z dnia 8 grudnia 2005 r. zmieniającej organigram tego urzędu;
- uchylenie wyraźnej decyzji organu powołującego z dnia 6 lipca 2006 r. oddalającej zażalenie skarżącego nr R/167/06;
- zasądzenie od Komisji odszkodowania ex aequo et bono w wysokości 5000 EUR tytułem odszkodowania;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.